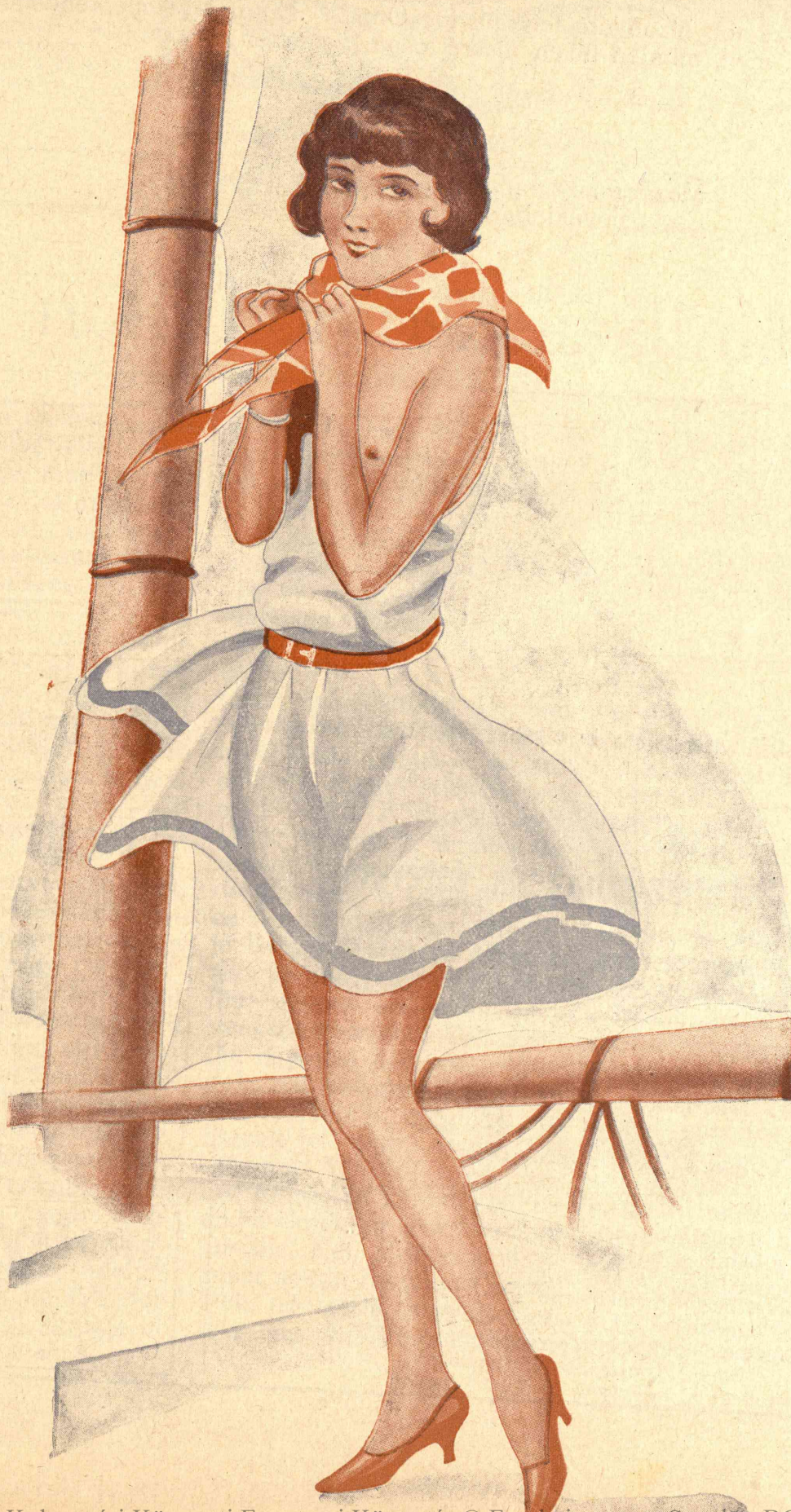

XII. évf. 17. sz.
Timișoara, 1934. április hó 24.

Ara: 20 lei, 12 dinár, 4 ckor. Párisban 3 franc
Berlinben 50 Pf. Magyarországon 1 Pengő, 1 Silling

Olvasza el

ezt a számot, bizonyára tetszeni fog Önnek. Ha megszerette, rendelje meg, minden héten diskkrét csomagolásban megkapja.

Előfizetési ára negyed évre :

Magyarországon	Pengő 10
Csehszlovákiában	Kc. 50

Megrendelés esetén közöljük, hogy az előfizetési díj hol fizethető le.

Ez a hely a Mia Krém számára van

tartatva, amíg a dr. Kovács gyógyszerárában, Timișoara-Fabrik kapható, de a hirdetés nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KRÉM-nek nem kell már reklám.

Tuvicsák kalapszalón,
Timișoara, II. Háromkirály u. 1. (Duschnitz mellett)
Tavaszi kalapujdonságok, mélyen leszállított árban
Legújabb **selyem** modellek. Alakítások és javítások soron kívül, meglepő olcsó árak mellett!
Érdeklődők tekintsek meg az üzletét vételkény-
szer nélkül

„DACIA” kávéház és étterem

Timișoara, Gyárváros

Esténként zene, szolid, polgári árak!

A Bánátnak legnagyobb, legversenyképesebb fa-, rózsza és szőlő
eltávoítványiskolája

az országsszerte közismert és 1895-ben alapított

„MILL”

Tomnatic (Nagyősz) Temes megye. Tulajdonos: Buding Károly

Oltott gyümölcsfákban a legnemesebb

Diszokrokban a legszebb

Sor és parkfákban a legmegfelelőbb

Tülevelűekben a legdiszesebb

Rózsák bármelyikében a legolcsóbb

Szőlőoltványokban a legmegbízhatóbb

borszőlő, csemege és lugasszőlő

Mélyen leszállított árak. Árjegyzék kívánatra ingyen!

Brummerton-Boy

Telefon 17-24

Timișoara I. Str. Mercy 1.

Elintéz mindent gyorsan és pontosan
Utlevél és Vizum iroda

Állandó kurirszolgálat

Ha szép akar lenni, használjon

Kolka-féle

Liliomtej-krém

Liliom-pudert

Liliomtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógy-
szertárban Belváros

Hajfestést

bármely színre garancia mellett vállal

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász

Timișoara, Belváros, Rezső ucca

Elsőrangú viz és vasondóítás

férfi és női manikűr

Károlyi József

uri fodrász, manikűr

Timișoara, Belváros, Mercy
ucca 6.

Használja hajápolószert is.

Dolly

krém
puder

szeplővíz

Legszebb ajándék! Gyártja:

Dr. Jenő gyógyszerárára

Timișoara, III. Dózsa és

Pósta ucca sarkán

Szerkesztőség és kiadóhivatala

Zimisoara, Gyárváros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.

Előfizetési árak negyedévre

Romániában	240 lei
Csehszlovákiában	50 Kc.
Jugoszláviában	100 Di.

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

A szerkesztőség kéziratokat nem
ad vissza és nem őriz meg.

— Megjelenik minden héten, kedden —

Szerkeszti: **Dinnyés Árpád**

A nők homoszekszuálitása

Irta: Dr. Feldmann Sándor, ideg orvos

A frigiditás mellett a ho-
mosexualitás az a jellegzetes
kóros jelenség, mely a mai
nőgenerációnál a leggyako-
ribb. Klinikailag kétféle ho-
mosexualitást különböztetünk
meg: a burkolt és a nyílt
homosexualitást.

a) A burkolt homosexuali-
tás. Ez esetekben a homo-
sexualitást csak a hozzáértő
szem ismeri fel, csak ő látja,
hogy az egyén nemi és egyéb
ténykedései, ha csak burkol-
tan is, de mégis nemi elté-
velyedésnek számíthatók. Az
illető ezt maga sem tudja,
ezért gyanutlanul végzi őket.
A burkolt homosexualis tény-
kedést megkönnyítheti az a
körülmény is, hogy a kör-
nyezete, a társadalom, sőt
talán az igénybevett személy
maga sem tudja, hogy az ár-
tatlannak, gyanutlannak vélt
ténykedés mögött egy perverz
nemi vágy lappang.

A burkolt homosexualitást
inkább látjuk nőknél, mint
férfiaknál. Nem mintha utób-
biaknál nem volna megtalál-
ható, hanem a társadalom
fürkésző szeme inkább for-
dult eddig a férfi, mint a nő

sekszuális élete felé és nem
igen törődtek azzal, amit a
nő csinál. A tudomány is,
főleg a férfiak kezében van,
a férfiak eddig megelégedtek
azzal, hogy a nőket birtokba
vegyék, hogy a nők erre haj-
landóságot mutassanak, egye-
bekkel nem törődtek. Ennek
a tudományos és társadalmi
elhanyagoltságnak a leple
alatt, a nő inkább üzhette,
inkább alakíthatta ki a fent-
említett kóros jelenségeket,
mint a férfi. A közvélemény,
sőt a törvény is, a nők bi-
zonyos ténykedéseit elnézi,
de ugyanazt a férfínál elítéli
és megakadályozza. Ha két
jó barát nő az uccán szoro-
san karonfogva jár, sülvé-
főve együtt van, a nagy nyil-
vánosság előtt ölelik-csókol-
ják egymást, egy ágyban hál-
nak, ezt mindenki rendben
levőnek találja, a legtöbb em-
bernek fel sem tűnik. Ha
ugyanazt két férfi teszi, ak-
kor ez rögtön gyanut kelt, az
embereknek ez nem kedves
látvány. Két férfi csókolód-
zását sokan feszengve szem-
lélik, úgy erzik, hogy ez nem
tetszetős. A férfiak többsége

ezért kerüli is ezeket a fizi-
kai nexusokat és nem szive-
sen fekszenek együtt egy
ágyban. Ha nők teszik, ezen
senki meg nem akad. Ugy
hallottam, hogy Párisban még
két fitestvérnek sem adnak
egy rendes szállodában kö-
zös hálószobát, de ellenkező
neműeknek, igazolás nélkül
is, a legnagyobb készséggel.

Furcsa színben tűnnének
fel azok a férfiak, akik egy-
más testét mustrálnák, egy-
más testének szépségében
gyönyörködnének, egymás-
nak hizelegnének. Másképp a
nőknél: nyugodtan velköz-
hetnek egymás előtt, nézde-
gélnek, tapogatják, csókolgat-
ják egymást, egyik oda van
a másiknak a bájaiért. Egy
férfi csak nagy küzdelmek
után válik homosekszuálissá,
a nőknél esetleg már a leg-
kisebb csábítás is elegendő.
Hozzájárul ehhez a nőknél,
segítőtársként a hosszú ön-
megtartóztatás is. El vannak
zárva reálsan a férfitől és a
két rossz közt a legkelleme-
sebbet választják. Ugyanezek
a nők visszatetszéssel, sőt
undorral viseltetnek férfiak

hasonló tevékenységeivel szemben.

A nők homoseksuálitásának egyik burkolt formája az egymás előtt történő mutogatás (exhibicionálás). Főleg a fiatal lányok, akik inkább, mint az idősebbek, megvannak gátolva, hogy nemi dolgukat, nemi érettségüket és igényeiket elárulják, vannak teljesen a maguk társaságára utalva. Ezt ki is használják: egymás testét vizsgálják, kölcsönös játékokkal egymás testén demonstrálják azt, amit tulajdonképpen a férfiaktól kívánnak meg. A kölcsönös játékokban, hol a férfi, hol meg a nő szerepét játszik. Ha ez az állapot huzamosabb ideig tart, a férfi képe teljesen háttérbe szorulhat, csak a homoseksualitás marad meg. A leány férjhez megy, a nemi kielégülés megszerzéséért kénytelen nőhöz fordulni, vagy ha ezt különböző okokból nem akarja és elfojtja, a nemi kielégüléstől el lesz zárva. Az egyiket nem akarja, a másikra pedig alkalmatlanná vált. A burkolt homoseksualitás főfészkei a leányiskolák és különösen a zárt leányinternátusok, miként a férfiaknál a kaszárnyák és fogolytáborok.

b) A nyílt homoseksualitás. A nyílt homoseksualitásnak hódoló nőknek igen nagy csoportja párhuzamosan és egyszerre homo- és heteroseksuális. Vannak, akik mindkét nemnél teljes mértékben kielégüléshez jutnak. Egy másik csoport, bár a férfiakat hajhássza, velük orgazmushoz eljutni nem tud. Azok, akik a férfival való koitusra csak undorral tudnak gondolni és nyílt homoseksuális életet élnek, csak ritkán kerülnek kezelésre. A társadalom nem igen törődik

velük, nem ellenőrzi és bünteti őket úgy, mint a férfiakat.

A legtöbb homoseksuális nő úgy az aktív, mint a passzív homoseksualitásnak a barátja. A férfit kedveli, szereti, vele szemben a nőiességet nem adja fel, de a koitust nem tűri, vagy ha igen, érzéketlen lesz. A koitusnál hideg marad, eltűri vagy igyekszik elkerülni. Előfordul, hogy undorodik tőle. A nyílt homoseksualitásnak a külső formája igen változatos.

Igy látjuk a kölcsönös kloritoris- vagy hüvelyonaniát, csók, ölelés, cunnilingus, a koitus utánzása különböző instrumentumok segítségével, stb. A partnerek közt sok esetben mély barátság és összetartás. A nemi személykora és minősége igen különböző lehet: ezt a tudattalan faktorok, a külső lehetőségek irányítják és szabják meg. Feltűnő, hogy a legtöbb homoseksuális nő olyan személyt keres, akinek férfival van viszonya és a férfira nem féltékeny.

A nyílt homoseksualitást beoszthatjuk három klinikai csoportra: gyermekkori, a leánykori és a felnőtt nőnél található homoseksualitásra. Mindegyiknek a forrása egy és ugyanaz. A felnőtt nő nyílt homoseksualitásával a fentiekben foglalkoztunk, tekintjük meg közelebbről, hogy miként nyilvánul meg a gyermeknél és a serdülő nőnél.

A leánygyermek is, mint minden gyermek biseksuális. A gyermek eleinte nem tesz különbséget a nemek közt és érdeklődésével mindkét szülőfelé fordulhat. A tárgyválasztás tekintetében is, még a leánygyermeknél is, nyomatékosan az anya jön számi-

tásba. Különösen a fejlődés elején. A gyermek eleinte nem fogadja el, hogy az anya az apától anatomailag különbözik, magának, de főleg az anyjának, a képzeletében például ajándékozik. Azt hiszi, hogy csak a rossz gyermeknek és a rossz anyának hiányzik. (Freud). Máskor ez a gyermek fantáziájában úgy módosul, hogy csak öregebb, idősebb nők bírnak evvel.

A pubertás idején a serdülő leány heteroseksuális újabb elfojtás elé kerülhet, ekkor lépnek fel a mindenki által ismert izzó szerelmek tanítónők és barátnők iránt. Ez semmiben sem különbözik az érett nőknek egészséges szerelmétől: a szeretett tárgyat tulbecsülik, megkívánják, hogy a kiválasztott kedvességet és jóakaratot mutasson, őt előnyben részesítse, „kivételezzon” vele, szabad idejét vele töltse. Ezért minden áldozatra kész érte. Hátartalanul szenved, ha a szerelme elé akadályok hárnak, ha a szeretett személy visszautasítja. Boldog egy jó szaváért, mosolyáért, csókjáért, öleléseért.

A homoseksuális szerelem nem maradt plátói, a heteroseksuális szerelem minden változata megtalálható itt is. Sőt a terhességi fantázia sem ritka. Ha a szerelem mindkét fél részéről nyílt és tudatos, akkor rendesen mindketten felváltva, hol az aktív, hol a passzív szerepet vállalják.

Hogy mennyire fontos a büntudat a nők homoseksualitásánál, igazolja a következő eset:

Előkelő családból származó, kitűnő nevelésben részesült urilány, aki nagy műveltséggel és tudással rendelkezett és több nyelven beszélt. Panaszai: súlyos depressziók, életuntság, munkaképtelenség.

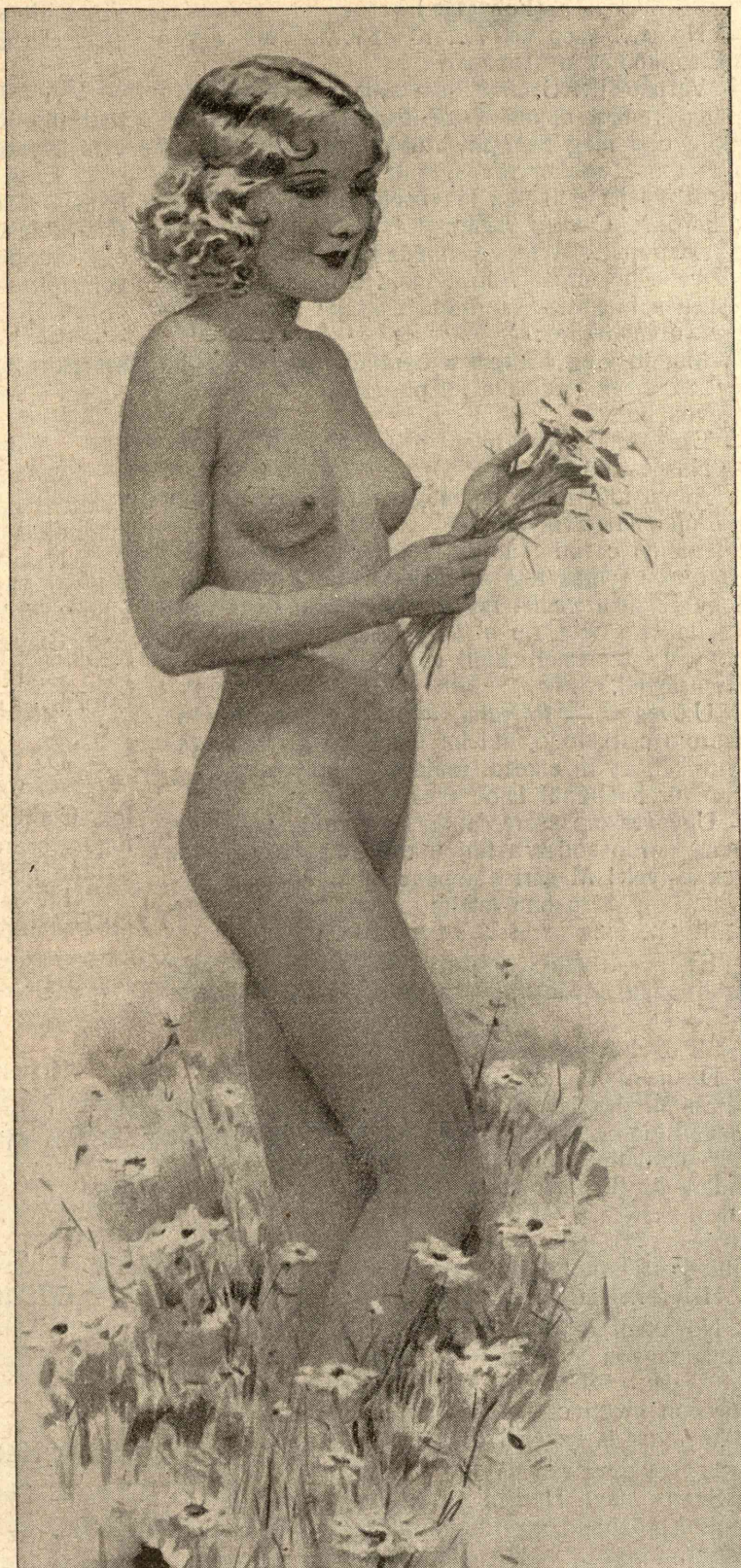
Kitűnik, hogy nemi élete majdnem teljesen a homoseksualitás terén mozog. Férjhezmenetelre sohasem gondolt. Annyira önállónak érezte magát, hogy ezt feláldozni nem akarta és nem is talált olyan férfit, akiért ezt megtenni érdemes lett volna. Ezzel szemben több férfivel volt viszonya. Többször volt szerelmes, de ez sohasem volt annyira erős, hogy a férfihoz való kötődésre elhatározhatta volna magát. Szabad életfelfogása és önállósági törekvései miatt kénytelen volt családjával szakítani.

Első szerelmében csalódott. A szerelmet ideálisnak képzelte el, szerelmének tárgya egy előkelő pozícióju és nagvműveltségű férfi volt. Nagyon lesújtotta, mikor látta, hogy ez a nagy műveltség sem gátolja meg a férfit abban, hogy a nyers sekszualis kielégülésre olyan sokat adjon és anélkül meglenni nem tud. A koitus teljesen hidegen hagyta. Durvának érezte a férfiak nemiségét, nem bírta elviselni felsőbbbségüket és ezért elfordult tőlük.

Barátnőket szerzett és lassanként rászokott a homoseksualitásra. A nőkkel szemben mindig a férfi, az okos szerepét játszotta és velük szemben igen finoman viselkedett. A perverzió külső keretét képezték: mély barátság, csók ölelés, kölcsönös cunnilingusok és a kölcsönös manuális onánia.

Emellett azonban férfiakkal is folytatott nemi viszonyt, de tőlük mindig csalódva vonult vissza. De kénytelen volt mindig a férfiakkal visszatérni, különösen később, mikor már idősebb lett, kielégülni azonban csak nőknél tudott.

Egy másik beteg, akit csak azok a nők érdekeltek, akiknek egy neki tetsző férfivel volt viszonyuk. A homosekszualis viszony külsőleg a kölcsönös onániában, egymás testének szemlélésében, csókolásában, stb. mutatkozott. E betegnél főleg az anyjával szemben, egész élete folyamán óriási mértékű bűntudat volt: úgy érezte, hogy minden férfit, akivel szóba áll, az anyjától vesz el, hogy anyja ellen bűnözik. Nem mert az anyja előtt egyenesen állni, mert ilyenkor az emlője kidomborodott, és ő úgy érezte, hogy azzal, hogy ő nagy és érett nő lett, anyjának szenvedést okoz, anyja ellen bűnt követ el.

Tavaszi virágok
— Rajz

A titokzatos gyönyörtolvaj

(Folytatás.)

— No és... szép volt?... Ki az?... — és egyéb kérdések röpködtek a szobában.

— Várjatok!... Semmit sem láttam. Határozottan tudom, hogy mikor bejött és mellém feküdt és egészen addig, míg újra meg nem pihentünk, nem volt semmi a fején és most, amikor rávilágítottam, egy olyan kámsza takarta a fejét, mint az inkvizíciós időkben a szerzetesek hordtak. Csak a szemnek és a száznak volt lyuk hagyva rajta... A fiu gyengéden megfogta a kezemet és kivette a lámpát belőle, majd eloltotta azt. Ekkor egészen a fülemhez szorította a száját és úgy sugta belé az ultimátumot:

— Mondd meg édesem a barátnőidnek, hogy ha még egyszer megkísérletek a leleplezésemet, többet sohasem jövök hozzátok...

— Ezzel felkelt és kiment a szobából...

— Nos és a pénz?...

— Annyi időt azért vett magának a csibész, hogy kétszáz frankomat elvigyen.

Pillanatnyi csend után a kérdések szünet nélkül repkedtek egymás felé és Elza folyton azt hangoztatta, hogy ez nem mehet így tovább, akárhogy is lesz, inkább szüntesse be a fiu a látogatásait, de nem lehet tűrni, hogy valaki ismeretlenül végig szeretkezzen az egész társasággal.

— Utóvégre, — folytatta, — lehet ez egy közönséges zsaroló csirkefogó, aki ha majd végig ölélt valamennyiünket, aztán elkezd majd a szipolyozást...

Kató türelmetlenül félbe szakította:

— Ugy veszem észre, hogy egyedül te vagy, aki annyira kardoskods a fiu inkognitója ellen. Ide figyeljete! Megéri-e a pénzt a fiu?

Nyolc lány kórusban felelt:

— Meg... még ezret is adnék érte...

— És ti, — beszélt tovább Kató, — akiket még nem tisztelt meg, kívánjátok-e a látogatások folytatását?...

Ujabb egyhangú felelet...

— De mennyire!... Csak már sorra kerülnénk.

— Ennélfogva javasolom a következőket. Lili, ma te leszel az áldozat... A fene enné meg, ilyen áldozatot akár mindennap elviselnék. Tehát, légy szíves megmondani az illetőnek, hogy ne féljen, többé nem fogjuk megkísérelni a leleplezését. Jöjjön csak bátran, ne féljen semmitől, sőt a pénzét egy borítékban előre is elfogjuk készíteni. Igazam van lányok?!

— Helyes... helyes...

— No akkor rendben vagyunk. Hanem ti, francia lányok, nagyon gyanusan fel vagytok szerelve monoklikkal a szemetek alatt. Csak nem volt az éjjel nálatok műsoron kívüli családi ünnep? És talán csak nem volt nálatok is az éjjel családi himnusz?

Madelaine nevetve válaszolt, mindnyájuk nevében:

— Sajnos nem. Hanem mi vettünk egy kis előleget magunk között, hogy türelmünk legyen a látogatását kívánni.

— Szóval nagyszabású torkoskodás volt nálatok...

Ha Kató ismeri a történeteket, bizonyára belátta volna, hogy még az orgia szó sem fedte volna kellően

azt, amit ez az öt francia lány művelt az előző éjjel.

Persze Madelaine volt az értelmi szerzője a dolgnak.

A francia lányok esténként, lefekvés előtt rendszerint összejönnek egy kis pletykára egymás között, valamelyiküknek a szobájában.

Ezen az estén Madelaine volt a vendéglátó. A francia nők minden nemzetiség között legnagyobb barátai a lesbosi szerelemnek, és így nem lepődtek meg egy cseppet sem, amikor tea után Madelaine az ölébe vonta Mimit, átölelve annak törékeny karcsu derekát, s örök bujaságtól átfutóttan kérdezte:

— No lányok, ti is vágytok már a láthatatlan szeretőre?

— Igen!... De még mennyire... és Mimi kacagva kiáltotta:

— Bár már magam mellett érezném!...

— Annyira kívánod?... — folytatta Madelaine. Talán ti is?... De hát akkor miért ne előlegeznénk magunknak egy kicsit a gyönyörből?...

Nem várt feleletet, hanem cselekedett. Bebugyította a kezét Mimi kimonója alá és egy pillanat múlva már kibugyant a lágy kis mellecske...

Claire buján felkacagott:

— Igaz! Miért ne szeressük egymást egy kicsit?... Gyere Helga, légy egy kicsit az én kis drágicám...

De Madelaine az indítványozó mást akart.

— Várjatok. Őlen vagyunk, más megoldást ajánlok. Claire és Helga, ti szeressétek egymást, én Elisét fogom szeretni és Mimi pedig kimarad a játékból... Azután pedig mindnyájan Mimit fogjuk szeretni.

Igy is történt. Egy perc múlva már a négy nő ott hentergett a vastag szőnyegen...

Két beteg

Krausz becsenget az előszobaajtón egyik tűzletársának a lakásába.

— Mi tetszik? — kérdi tőle a szobaleány.

— A nagyságos asszony ittthon van-e? — kérdi a jövevény.

— Igen, de beteg, fekszik az ágyban...

Erre Krausz az ajtóhoz oson és benéz a kulcslyukon. Aztán megcsóválja a fejét és így szól:

Pszé... és ugylátszik, hogy a Kerekes ügyvéd ur is beteg — mert az is fekszik...

Két asszony beszélget egymásközt

— Beteg a férjem, — panaszkodik az egyik.

— Az enyém is, — mondja a másik.

— Az enyémnek merevgörcsei vannak. Mindig merevek a tagjai.

Sajnos, én nem mondhatom el ugyanezt az én férjemről, — sóhajt fel a másik.

Ica álmot látott

Részlet Györi Illés István „Honny soít qui mal y pense” című művéből

A leányszoba fehér, batiszt függönyön már betolakodott az opálszínű hajnal. Halványkék, csipkés paplan alól egy alvó leánytest körvonalai domborodnak ki hullámos könnyűséggel. A csipkés paplan telején vakító fehér párnákba furva piheg egy szőke leányka feje. Icának, a professzor ur kis bakfislánjának boglyas buksija szendereg oly édesen a párnákon. A földön, az ágy előtti kis medvebőrön, egy nagy, fekete táblájú könyv hever szétnyitva. A tudós professzor ur egyik orvosi könyve az s benne egy piros körbonctani ábra: betűszámos térképe egy szétboncolt férfitestnek.

A nap már kigyult a horizont tövén, mikor a párnákba furt kis, szőszke buksi mozgolódni kezd. A szemei még lecsukva, de már közeledik az ébredés, ami olyan szép ezeknél a kis nőpalántáknál, mint a tavaszi rügyfakadás. A fehér arcocskán reggeli lázrózsák gyulnak s a kis csucsi szája értelmellen szavakat mormol.

Ica álmot látott. Valami csodálatos, sejtelmes álmot, amely arcára tűzrózsákat rajzol s kicsiny ajakát rángatódó kéjes vonalba torzítja. Láttál e már rángatódó női ajakat a gyönyör paroxizmusában, amikor olyan gyors iramban kopog a szív, hogy már nem is halljuk a dobbanását, amikor az ágyra, erre az örökké háborgó frondőrre, rózsaszínű fátlat borít a kéj?... Nos, hát ilyen átszellemlő pillanatban a kis Ica arca is, amikor a zsibbasztó álomból visszatérőben kinyújtja kis, gömbölyű karját az éjjeli szekrény felé.

Ica álmot látott. Valami rendkívüli, különös álmot, ami után nyomban felébredt. Álmos tekintete először a paplanra esik, majd a földön heverő furcsa könyvre s egyszerre mintha visszaköltözne az öntudat a réveteg, álmos szemekbe, mert egy halk sóhaj nyöszörög elő a paplanterhes drága halmocskák alól. Néhány pillanattig maga elé néz, mintha gondolkozna valamin s egy sejtelmes mosoly suhan át arcán. Olyan, mint a tovasuhanó tavaszi szellő, amely alig érinti leheletével a harmatozó virágszirmokat.

Megmozdul. A paplanhullámok formát változtatnak s a csipke mögül elővillan két fiatal gömbölyű váll s egy sejtésnyi azokból a drága halmocskákból, amelyek hegye merészen feszíti ki a kis batisztingecske fodrait. A mozdulat következtében a boglyas szőke buksi is helyzetet változtat úgy, hogy a két csodálkozó kék szem ismét a földön heverő könyvre téved s az előbb még összeszorított ujjacskák, mint álmukból felriasztott kis cicák, nyújtóznak végig az éjjeli szekrény márvány lapján. A nyújtózó ujjacskák idegesen szaladgálnak a hideg márványlapon s a mindig elől haladó mutatóujj beleütkezik és megzörgeti a gyufás skatulyát. Csakhamar keresztül ugrik az akadályon és merész nekilendüléssel felkuszlik a nyulánk ezüst gyertyatartó ezüst torka.

Hol a gyertya?... Üti homlokra a kérdés és önkéntelenül a jobb válla felé fordul, amelynek folytatása, a gömbölyű meztelen kar, a paplan alá bujt. A már élő balkéz elindul testvére keresésére, amely szinte odatapadva fekszik

a rózsaszínű combon. Lázás kutatás indul meg a paplan alatt s amikor egymásra talál a két testvér, az előbb még bátor lendületű balkéz ijedten rántja ki a paplanbörtönből kis testvérét, amelynek összeszorult ujjai egy elgörbült gyertyát szorongatnak kegyetlen kétségbeeséssel. A gyertya el van görbülve és fehér minde nélkül, csak a hegyén villámlik elő egy halványpiros csikocsk. A két álmos szem ijedten tapad a különös csikra, mint amikor valaki egészen szokatlan felfedezésre jut. Érthetetlen sóhaj szakad fel a csöpp ajkon s a kis ijedt arcocsk. A értelmetlensége lassan-lassan elsimul, amikor az értelem és a sejtés utvesztőjéből kibukik. Kutatni kezdi a tegnapi esti emlékeit: a nagy könyvet azzal a furcsa ábrával, az eloltott gyertyát, egy különös mozdulatot a paplan alatt, valami ismeretlen csiklandós érzést és azután az édes, zsibbasztó álomba szendülést, amely ilyen érthetetlen ébredéssel végződött.

Ica, a tudós professzor ur tudatlan kis leánykája álmot látott.

Fotó Mandel, Paris

Az utolsóelőtti csata

(Csinosan berendezett, tiszta, rendes kis szoba. A falakon zsirfoltok, a szőnyegen sajtapiros és egy fél kifli. A szekrényajtó nyílván, az ablak papirossal van beragasztva. A szobában egy férfi ül és vár. Egyszerre csak belép a nő. A nő szőke, fiatal és csinos).

A férfi: Féltiz.

A nő: Csak negyed.

A férfi: Fél.

A nő: És ha fél? És ha fél? És ha három-negyed? Mi vagy? A férjem vagy?

A férfi: Hol voltál éjfél féltizig?

A nő: Sehol.

(Most a nő lecsapja kalapját a székre, beakasztja kabátját a szekrénybe, előveszi az ujságot és olvas).

A férfi (hirtelen kitör): Disznó, disznó, hol voltál délután kettőtől féltizig? Megöllek! (Felkap egy széket).

A nő: Na, na na. Semmi színház. Takarodjék a lakásomból, mert rendőrt hivatok. Goromba fráter. Hogy lehet annyira ideges valaki? Nem tud szebben beszélni? Gyerek... Ül le, te majom. Puszt. Ide.

A férfi (bepuszt a nő nyakfodrai közé): Duu, duu, duu, buu, buu. (Ezt mind nagy meggyőződéssel mondta be a nyakba).

A nő: Fogsz még egyszer...

A férfi (a nyakba): Hol voltál kettőtől féltizig?

A nő: Csak négykor mentem el hazulról.

A férfi: Nem igaz, mert félháromkor itt voltam és te már nem voltál itthon.

A nő: Itthon voltam, csak átmentem Reinerék-hez a második emeletre.

A férfi: Reinerék nem is voltak itthon.

A nő: Azért mindjárt vissza is jöttem.

A férfi: Itt ültem felháromtól félnégyig és nem jöttél. Egy órahosszat tartott, amíg a szomszédlakásból visszajöttél?

A nő: Mindjárt visszajöttem, de a lépcsőn találkoztam a házmesterrel, aki mesélte, hogy a feleségének kis fia született és én mindjárt a lépcsőn lementem hozzá és megnéztem a kis fiút. Ma reggel született.

A férfi: Az nem igaz, mert a házmesternének hat hónappal ezelőtt született fia, ezt onnan tudom, mert tíz forintot adtam neki akkor. Ha ez ugyanaz a fiu, akkor hazudtál, ha pedig azóta újabb fia született, akkor ez nagyon szép tőle.

A nő: Mindjárt láttam, hogy már öreg gyerek. Becsaptak. Mindig kitalálnak valamit, hogy borrhavól pumpoljanak.

A férfi: És akkor hová mentél?

A nő: Itthon üldögéltem hétig.

A férfi: Nem igaz, mert félhétkor megint itt voltam és nem voltál itthon. Egyébként is az a gyufa, amit a kulcslyukba tettem, még érintetlenül volt benne, tehát nem is jöttél haza egyáltalában azóta, móta én félnégykor elmentem innén. Most megint hazudtál, megint napnál világosabban rádbizonyítottam, hogy hazudtál. Disznó, megöllek! Tönkretetted az életemet! (Felkap egy kést).

A nő: Mi vagy? Megint úgy teszel, mintha a

férjem volnál. Tedd le azt a kést. Takarodjál a lakásomból. Erzsi! Erzsi!

A cseléd (bejön): Tetszik?

A nő: Azonnal menjen rendőrért.

Erzsi! Igenis, kisasszony. (Elmegy.)

A nő: Te kis majom. Hogy lehet valaki ilyen ideges?

A férfi: Megcsalsz. (Felveszi a fél kiflit a földről és megint eldobja.)

A nő: Puszt. Ide.

A férfi (a nyaktól kérdi, miközben meleget fúj bele): Szurutsz? Szurutsz?

A nő: Hogy mondhatod, hogy megcsallak?

A férfi: Mert itt összeviszta hazudsz mindenfélét, ami csupa hazugság. Se házmester, se gyerek, se Reiner, se elmenés, se hazajövés... semmi nem igaz. A jégpálya mögött sétáltál gróf Bátorszöghy Bélával, miközben a gróf mindig a nyakadba csókolt és végül felültetek egy fiakkerre és elrobogtatok és megálltatok gróf Báthorszöghy lakása előtt és te fölmentél a gróffal együtt az ő lakására és ne is is mondd, hogy csak a bibelókáit néztél meg, és mindjárt lejöttél, mert fölmentél délután háromkor és pont kilenckor jöttél le tőle. Megöllek, te szemét. (A keze köré csavarja a haját.) Csak egy rántás és lábaim előtt fekszel! Ez a hála hűségemért? Szerelmemért?

A nő: Ereszd el a hajamat.

A férfi: Soha.

A nő: Megharapom a kezedet.

A férfi: Azt szeretném én látni.

A nő (megharapja a kezét).

A férfi: Hát jó, eleresztem. Ha most nem haragsz meg, meghaltál volna. A bestia ügyesen védi magát. Engem többé nem látsz, Isten veled. (Fölveszi a földről a kiflit, megnézi és visszadobja a földre, azzal leül és rögtön felkel.)

A nő (felrántja az ajtót): Erzsi, azonnal menjen rendőrért. Mért nem ment az előbb, mikor parancsoltam?

Erzsi: Azt hittem, csak úgy mondta.

A nő: Azonnal szaladjon rendőrért. Az élete se biztos az embernek.

A férfi (Ismét a kifli után nyul): Meg is halsz, ha... ha... (az asztalra dobja a fél kiflit gőgösen). A privát detektív kikémlelt mindent.

A nő: Hát privát detektívvel dolgozol?

A férfi: És én is láttalak. És aztán kell ehhez detektív? Utolsó nő vagy. Még egy szó és megmondom mi vagy.

A nő (zokogva): Ne, ne! Azt nem tudnám tulélni!

A férfi: Mégis... lám mégis van benned valami maradványa a tisztességnek. Ne sirj.

A nő (zokog, amivel nagy parfümszag jár, mert zsebkendő is szerepel): Nem tudnám tulélni, ha ki-mondanád!

A férfi: Szegény anyád, vidéken, ha ezt látná... ha tudná... vidéken.

A nő: Már megint az anyával gyöttök? Mind az anyával gyöttök? Mit akartok tőlem?

A férfi (rezgő hangon): A kis családi otthon... apád, anyád... kishugod...

A nő: Huggal gyöttök. Anyával gyöttök. Nem szégyellitek magatokat? Minden rongyos, számár férfi ezzel gyön. Mi közöd az anyámhoz? Rikadni akarsz? Az anyámat használd fel arra, hogy ne csaljalak meg? Hát igenis, tudd meg.. (fölkel, villog a szeme) tudd meg, amit nem tudsz, hát igenis...

A férfi: Na?

A nő: Tudd meg...

A férfi: Na? Egy szót! (Főlemeli a kést.)

A nő: Tedd el a kést. Nem tudnám túlélni... (Leborul az asztalra, sirva.)

A férfi: Hát bevallod. Szóval, bevallod.

A nő: Először is ez az én lakásom; másodszor most már féltizenegy van.

A férfi: Csak negyed.

A nő. Fél. De mindegy. Nincs joga egy idegen férfinak éjjel az én lakásomon botrányt csinálni. Menj haza és többé ne lássalak. Takarodjék a lakásomból, mert rendőrt hívatok. Nincs semmi joga.

A férfi (megszégyenülten nyul a kifli után és keserű mosollyal forgatja a kezében, mintha mondaná: „e parányi fegyver gyilkos kis golyója kioltja életem, hahaha”): Nincs jogom. Gróf Bátoroszöghynek pedig---

A nő: Ép annyi joga van, mint magának.

A férfi: Szép. (Kétségbe van esve és ismét a legborzasztóbbhoz fordul). Tudod, mi vagy te? Én megmondom, hogy mi vagy te! (Rámutat a fél kiflivel): Te...

A nő: Bánom is én, mondja ki. Nem mondja először. Erzsi! Hát nem vett ma felvágottat?

Erzsi (bekiált): Azt tetszett mondani, hogy nem jön haza vacsorára.

A férfi: Szeparé volt megbeszélve?

A nő: Igen. Szeparé. Jogom van hozzá. Nem vagy a férjem. Hozzon negyvenért szalámit, nyelvet, disznósajtot és egy uborkát.

A férfi (megöleli): És ha azt mondanám, hogy... (ránéz, félig sirva).

A nő: Ugyan mit mondana?

A férfi (őszintén, reszkető hangon): És ha azt mondanám, hogy hiszen mindezen lehet segíteni... hogy egy igazán komoly dologgal... hogy a jogaimat... és akkor a világ szemében is egészen más izé---

A nő (halálos boldogsággal a hangjában); Erzsi, kenyeret is hozzon.

A férfi (a kifli után nyul és rámosolyog, könnyein keresztül): Nézze, Emma... ha azt mondanám... (lassan az asztalra borul és elrejtí az arcát): ...az én apám már nagyon öreg... az anyám imád engem és nem mondhatok olyat, ami ne helyeselne... és a kis hugom... szegény ártatlan kis hugom, hisz beleőrül a fájdalomba; oh én gazember és marha!

A nő: A maga huga igen. Az enyém nem, ugye? Az enyém nem is hug. Menjen innen, mert megfeledkezem magamról és pofonütöm. Gyáva fráter. Gyere és csókolj addig, amíg el nem akad a lélekzetem!

A férfi (leteszi a kiflit és ugrani akar).

A nő: Megállj! Előbb kérj bocsánatot.

A férfi: Bocs...

A nő (közbevág): Nem is kell. Nem kell a bo-

csánatkérése. Hiába is kérnél bocsánatot. Megaláztál és takarodjál. Menj. És gyáva vagy. Bátoroszöghynek a kisujjában több a gavalléria. Menj haza.

A férfi: Tudom. Most, éjjel, most is el akarsz menni hazulról.

A nő: Semmi közöd hozzá.

A férfi: Jó. (Veszi a kabátját.) Jó. Majd meglátod. Jó.

(Elmegy, vadul. Elgázolja a kiflit.)

A nő (fáradtan esik a diván sarkába).

A cseléd (miközben kipakolja a fölívágottat): Még ha nem tudom, férje volna a kisasszonynak, de még csak nem is férje, hát mi köze neki ahhoz, hogy mi tetszik és hogy tetszik és mikor és hogyan és mikor és kinek mi köze hozzá, még nem mondom, ha férje volna.

A nő: Nem kell félni, Erzsi.

(Mosolyog, de aztán nagyon szomorúan néz maga elé. A fáradtságtól elalszik, az égő lámpa mellett, ruhástól, vacsora nélkül. Lenn csapódik a kapu: most ment ki a férfi. Kilép a kapun és elkezd fel-alá járni, mint a ki virradtig nem megy el innen. Nagyon erősen gondolkodik és már minden rendben van, csak még azt nem tudja, hogy hogyan írja meg a hugának.)

Két bakfis levelei a Nagy Titokról

Édes Iluskám!

A legőszintébben gratulálok neked. Szinte mesés, ahogy haladsz. A leírásod felséges volt és én gondolatban ugyanugy csináltam az én Bélammal, ahogyan te Pistával...

De milyen más lehetett az! Az valóság volt és te már háromnegyedrészen boldognak érezheted magadat. Így most már igen sokat tudunk és én még csak egyet szeretnék tudni, (de biztosan), hogy csakugyan az-e a rendeltetése, amit mondanak, mert ahogy én a mi három férfiunknál tapasztaltam, ez kizárt dolog volna nálam és leírásod szerint nálad is.

De bárhogya is legyen, boldogulást kívánok és írj le mindent pontosan, mert érzem, hogy itt is történik valami és nem szeretném ha nevetséges lennék és nem tudva valamit, komikusan viselkednék velük szemben.

A születésnapomra már nagyon készülődöm. Margit, az az aranyos, képzeld, megint meghívta a három férfit, így tehát éppen hatan leszünk. Megint valami kosztümöt varrnak nekem, nagyon kíváncsi vagyok, hogy milyen, de nem árulják el, csak annyit mondanak, hogy stilszerű lesz. Fogalmam sincs róla, hogy mire készülnek, mert a mértéket nagyon furcsán vették, csak a derékhosszuságot és a keblem fölött a mellkasomat, azután pedig magasan a combom körülettét. Annyira nevetgéltek, hogy már előre féltek ettől a kosztümtől, de mégis bizom bennük, mert szerintük ez még szebb lesz és nagyobb hatást fog gyakorolni a férfiakra, mint a multkori. Csak olyan jól is sikerüljön. De mi is nem sikerül, amit Margit a kezébe vesz?

Minden szépet és további sikereket kívánok neked Pistánál

Verád.

Drága Verám!

Végtelenül bánatos vagyok, vagy inkább lehangolt, kétségbeesett... Tudom is én mi...

Pista olyan becsületes fiú, hogy mindig csak azt hangoztatja, hogy nekünk nem szabad egymást szeretnünk, mert én az ő kis urnője vagyok és a földesur leánya. Mert hogyha ez így tovább menne, akkor rossz vége lenne a dolognak. Ez borzasztó szomorúvá tesz engem.

Tudod, emiatt a csunya, hideg idő miatt beszo-rultunk az üvegházba, ahol Pista elrekesztett magának egy kis helyet és az az ő szobája. Ide a sok párából nem lehet belátni, de kifelé igen, így minden meglepetéstől menten lennénk és ha csak kiszabadulok, mindig az üvegházban ülök (ugyis növénytannal nyaggat mostanában a kisasszony és azt mondom, hogy a növények nagyon érdekelnek és azokat tanulmányozom). De hiába ülök fel a Pista ágyára, csak azt mondja, hogy ez bűn és hogy én nem tudom, mit kockáztatok és hogy egy tapasztalatlan kisleánnyal nem szabad ilyent csinálni.

Ebből láthatod, hogy milyen kétségbeesítő a helyzetem. Már olyan közel voltam a célhoz és neki csak most jut eszébe, hogy én még kisleány vagyok.

Hát mondd, tehetek én arról, hogy olyan későn születtem? Talán ő is hallott valamit arról a törvényről, ami a 14 éven alóli lányokra vonatkozik, de amiről mi még sohasem hallottunk. Néha sirni szeretnék dühömben, máskor pedig meghalni szeretnék, de ilyen-

kor mindig Pistához megyek, aki megvigasztal, ha látja, hogy szomorú vagyok. Ő most sokkal inkább visszahúzódik, mint azelőtt, így a sorsom irtoztató.

Verácskám, megfogod látni, ha nem történik hamarosan valami, hát egyszer csak a holt híremet fogod hallani. Meg fog szakadni a szivecskéje a te szerencsétlen barátnődnek

Ilusnak.

U. i. Nagy bánatomban el is felejtettem megírni, hogy a mama Csehországban élő nővérének tizennégy évi házassága után született meg az első, bébyje. Kis lány. Roppant boldogok és a keresztelőre okvetlenül várják a papát és a mamát. Engem nem hívtak, de nem is hagynám el Pistát. Pláne ilyen hangulatban. De ha a mamáék elmennek, feltétlenül dűlőre viszem a dolgot. Megmondom Pistának: vagy-vagy.

— Második u. i. Éppen a tejesfiú elmenetele előtt határozódott el, hogy mamáék holnap elutaznak öt napra. Tervemmel készen vagyok... Reszkess értem!

*

Édes Iluskám!

Leveleddel halálra ijesztettél. Azonnal Margithoz siettem és mindkettőjüket otthon lelve, kikértem tanácsukat.

Amikor kisírt szememet meglátták, nagyon megijedtek, de mikor elzokogtam bánatomat, egy kissé megnyugodtak. Inkább csak maguk között tanácskoztak és én, bár nagyon figyeltem minden szóra és arc kifejezésre, őszintén bevallom, nem sokat értettem az egészből. De megírom neked, hogy mit tanácsoltak:

1. Ne gondold a halálra, mert most elérkeztél ahhoz a pillanathoz, amikor a vágyaid teljesülni fognak.
2. Ne gondold tehát semmi rosszra, de vedd elő Pistát és ijeszt meg, hogy megszöksz, vagy megölöd magad (de ne tedd meg, édesem) ha nem fog szeretni és nem tesz meg mindent, amit kívánsz.

A férfiak az ilyen fenyegetéstől és egy kis vejeljáró sirástól úgy megijednek, hogy mindenre hajlannak. A többire nézve nem adnak neked semmiféle tanácsot, mert te ezt már fogod tudni, mint eddig is tudtad. Ha pedig nem tudnád, akkor majd a születésnapom után megüzenik a többit.

Különben pedig most: alkalmad lesz, ha a szüleid elutaznak, igyekezz őt az üvegházban meglepni, vagy hívd be a szobádba, csak az Istenért vigyázz, hogy meg ne lássanak.

Ezt már a te aggodó barátnőd tanácsolja sok szeretettel.

*

Vera.

Drága Verám!

Ma csak sietve írok egy pár sort, mert nagy tervezgetésben vagyok és mégsem késhetek el, hogy a drága születésnapod előestéjén szívből fakadó jókívánságaimmal és a mellékelt kis kézimunkámmal ne üdvözljelek. Hogy mit érzek irántad, azt ki sem tudom fejezni, mert nincs elég szép, jó és boldog dolog a világon, amivel el nem halmoználak, ha módomban lenne.

Most megsugok neked egy édes, hamis titkot. A mellékelt párnát persze én készítettem, hogy azon aludj, reám és szerelmesedre gondolva. De mielőtt a párnát bevarrtam, levágtam a hajamból 1 egy olyan kis fekete fürtöt, amelyekkel te úgy szerettél játszani

— Akkor gyere ide!

Ezt nem mondtam magamnak kétszer. Egy pillanat alatt ott ültem mellette és vágyakozóan átöleltem. Ajkaink végtelen csókban találkoztak és kezem ezalatt szokása szerint elkalandozott. Készségesen utat nyújtottak neki.

— Te, — suttogtam, te... szeretnélek...

Nem tudtam uralkodni magamon. A legközségesebb szó, melyet a nyelv ismer, kicsuszott a számon.

— Tehát te gonosztevő, mindenáron szarvakat akarsz felrakni az uram fejére?

— Igen, igen, ezerszer is igen!...

— Én azonban sokat követelek, — suttogta.

— Teljesíteni fogom. Fiatal vagyok és erős. Nem olyan gyenge, mint az ügyvéd.

Ah, az!...

És megvetően kacagott.

— Szégyelem magam, hogy majdnem kikezdttem egy ilyen nyomoruságos gazfickóval.

— De mégis megtapogatt! Te... te ő volt az utolsó, aki rajtam kívül ezt megtehetette!

— Így tetszel nekem... így... gyere... most... mutasd meg... az erődet!

És én megmutattam neki. Olyan valami erotikus paroxizmus fogott el. Minden szünet nélkül órákhosszat tomboltam, mignem ő maga kért kegyelmet.

— Halott vagyok... hagyd abba... kérlek szépen... hagyd abba... hiszen... már... nem is vagy... ember... egy szörnyeteg... vagy... egy ördög...

Ekkor visszavontam a tomboló Rolandot. Uristen, hogv néztünk ki! De úgy kellett feküdnünk.

ahogy voltunk, mert nem volt erőnk felkelni. Végre kissé összeszedte magát.

— El kell menned. Különben elalszunk és a leány így talál bennünket holnap reggel.

Mechanikusan összeszedtem a holmijaimat és odatámolyogtam az ajtóhoz. Ott még egyszer visszafordultam hozzá:

— Te, — kérdeztem — és holnap megint?...

— Igen, igen, ha akarsz! És ha tudsz. Félek, hogy holnap nem lesz ez az eset.

— Én is félek.

*

Másnap reggel az inas minden kísérlete, hogy felkeltsen, egy gyenge lélek hiábavaló fáradozása volt. Ugy aludtam, mint egy halott. Elaludtam az iskolát, elaludtam az ebédet és csak délután öt órakor ébredtem fel. Az első, amit éreztem, egy farkasétvágy volt. Rohamot csengettem és enni kértem. Az inas az ágy lábánál állt és úgy nézett reám, mint a borju az új kapura.

— Már azt hittem, hogy James ur beteg.

— Az is vagyok, — dörmögtem, egy hatalmas szelet húst befalva.

— De ha az ember James urat ilyen jóízűen enni látja... — vélte kételkedve.

— Heinrich, maga számár. Éppen ez a betegség.

Hogy e gunyos válasz folytán okosabb lettem nem tudom. Nem is érdekelt, mert most megjelent az én hölgyem is komoly, aggodó arccal és méltóságteljesen odalépett fájdalmaim fekhelyéhez.

(Folvt. köv.)

Tavaszi!

Korok, erkölcsök

A kéjnézőkről Bécsben még a múlt században sem vezettek rendes nyilvántartást, orvosi ellenőrzés alatt nem állottak és így nem csoda, hogy a nemi betegségek, különösen pedig a vérbaj, sokkal jobban el voltak terjedve, mint bármely más nagyobb városban.

Természetes, hogy itt sem hiányoztak a természetellenes jelenségek szekszuális téren és päderastia, tribadia, bestiálítás és hasonló nemi eltérések itt is gyakran felszínre kerültek, habár legtöbb esetben nem jutottak nyilvánosságra.

Különös feltűnést keltett a 80-as években egy prostituált meggyilkolása és az ezzel összefüggésben kiderített események. Egy rossz hírű, többnyire kéjnézőktől lakott Kärthnerstrasse szállodában, egy reggel meggyilkolva találtak egy Balog nevű prostituáltat. A tett elkövetésével a szomszédságában lakó kéjnézőt, Steiner Katalint gyanúsították és habár ártatlanságát hangoztatta és bizonyíték sem merült fel ellene, mégis életfogytiglani fegyházra ítélték. Már a tárgyalás folyamán feltűnést keltett egy „tyukos urnak” csufolt férfi emlegetése, aki több tanuként szereplő kéjnézővel folytatott nemi viszonyt, mikor is a leányoknak minden esetben egy tyukról kellett már előre gondoskodniuk, mert az illető ur csak akkor jött nemileg izgalomba, ha a tyukot szétépítette és folyni látta a vérért.

A rendőrség minden kutatása dacára sem tudta megállapítani a férfi kilétét, aki pedig nemi örültségében gyilkosságra is képes lehetett, csupán annyit tudtak meg, hogy a jobb körökhöz tartozik.

A szadizmus és masochizmus nevét akkor még nem ismerték, csak később nevezte el őket Krafft Ebing, egyike az ismert de Sade márkiról, a másikat pedig Sacher Masoch osztrák íróról egyik művében a következő megállapítással: „A masochizmus tökéletes ellentéte a szadizmus. Mig amaz fájdalmakat akar érezni és magát alávetni mások hatalmának és erőszakának, emez abban nyilvánul, hogy fájdalmat okozzon és erőszakot gyakoroljon.”

Néhány év múlva (hogy visszatérjünk a fent említett esetre) kiderült, hogy a kéjnéző gyilkosa egy előkelő családból származó fiatalember volt, aki tettét beteges izgalmaiban követte el. Beszállították egy elmegyógyintézetbe. Steiner Katalint szabadon bocsájtották, de a több évi fogság, testben és lélekben annyira megtörte, hogy már csak adományokból és koldulásból tudott megélni, ami miatt számtalanszor ismét a bíróság elé került.

*

Egy német nyelven is megjelent francia könyvecske: „Clarisse. Aus den dunkeln Häusern Belgiens” mély, de borzalmat keltő betekintést nyújt Belgium múlt századbeli erkölcsi viszonyaiba. Olvashatjuk többek között, hogy az antwerpeni angol konzul 1884-ben táviratot küldött kormányának, melyben közölte, hogy két fiatal angol leányt egy Klyberg nevű holland ügynök tisztességes állás ürügye alatt elcsalt a szülői házból és Dünkirchenbe személyenként 250 frankért egy bordélyházba eladta őket. A leányok vallomásából az is kitűnt, hogy Klyberg a 21-ik évüket még el nem ért lányokat

hamis bizonyítványok alapján vezettette be a prostituáltak nyilvántartásába, amely eljárás ebben az időben nagyon gyakran előfordult. A konzulnak sikerült a két leányt kiszabadítani és hazaküldeni.

A következő napon Klyberg ismét két angol leánnyal érkezett meg Dünkirchenbe, akikkel szintén hasonló módon akart eljárni. De a konzul beavatkozására letartóztatták és hat hónapi börtönre ítélték. A Klybergnél tartott házkutatás alkalmával több levelet találtak, melyeket egy bordélyház tulajdonosához intézett. Egy példa: „Kedves Xavér”. Most pedig beszéljünk az üzléről. Legutolsó utazásom óta nem láttam önt, midőn azt az angol leányt hoztam Brüsszelbe, akit ön nem akart mint 4. számot elfogadni, mert nem tudott írni, hogy az örműházba való felvétele végett kérvényt nyújthatott volna be a rendőrséghez és ön félt ilyen fiatal gyermeket felvenni. Most, miután ez a dolog már feledve van és azóta minden koru angol leány jött már Antwerpenbe, akik valamennyien felvételtek, a rendőrhatalóságok már nem akadékoskodhatnak. Ha tehát önnek ismét szüksége volna ilyen fiatal lányokra, úgy írjon nekem. Több szépséggel rendelkezem... Válaszoljon azonnal, hogy jön-e, vagy valakit Londonba küld, elhozni őket. Darabja 150 frank vagy pedig 300 frank Ostendéig. Üdvözlöm a feleségét és valamennyi angol leányt. Barátja Klyberg.

A hatóságok csak orvosi vizsgálat alapján engedték meg a leányok felvételét a bordélyházakba. De, hogy nézett ki ez a gondoskodás a gyakorlatban? Elegendő volt, hogy egy tetszés szerint választott, nem is hatósági orvos, vagy egy megára, maga a ház tulajdonosnője hajtsa végre a vizsgálatot. Ez alkalommal mitsem sejtő eladott leányok, a legnagyobb brutalitásoknak voltak kitéve, anélkül, hogy tudták volna, hogy ez az egész tortúra csak azért történt, hogy Klyberg urhoz minél hamarabb hozzá jusson a pénzhez, melyért eladta őket. Klyberg írja vevőinek: „Itt vannak a házamban, utra készen és orvosilag megvizsgálva”, vagy „feleségem megvizsgálta a kislányt, teljesen egészséges”.

Madame Paradies, Brüsszel egyik legismertebb bordélyházának tulajdonosnője cinikus nyíltsággal mondta a tárgyaláson a bíróság előtt: „Gyakran előfordult, hogy magam vizsgáltam meg testileg a nekem küldött leányokat, különösen ha sietős volt Klybergnek a pénz és az elutazás és nem tudott várni, míg az orvos megérkezik”.

Az egészségügyi szabályoknak tehát csupán az volt a következménye, hogy a lélekkufárok áldozataikat a tisztességes leányok közül választották ki, nem pedig azon nők osztályából, akik már odaadták magukat a bűnnek...

A szerencsétlenek előzetes megvizsgálását a beírás követte. Ez az egészségügyi irodában történt. Ehhez szükséges volt, hogy az illető leány önként kérvényt nyújtson be, születési bizonyítvány csatolása mellett, hogy mint nyilvános prostituált felvétessék és ugyanakkor a hivatal vezetőjénél személyesen is jelentkeznie kellett. Ez mind azonban csak szemfényvesztés volt, legalább is az volt a Brüsszelben beírt angol lányoknál. A valóságban

ezek közül megérkezésük alkalmával egyik sem tudott egy szót sem franciául, tehát nem is tudhat-
tak semmit az eljárás jelentőségéről. A kérvényt és
a születési bizonyítványt a tulajdonosnő vagy he-
lyettese terjesztette elő, ezen tisztességes személyek
egyike elkísérte a leányt a hivatalba és eljátszotta a
tolmács szerepét az eladott leány és a tisztviselő
között, aki a maga részéről viszont angolul nem
tudott. Franciaországban, Belgiumban és Hollandiá-
ban 21 éven alóli nőszemélyeknek prostituálnak
való beírása szigorúan tiltva volt, ezért kellett be-
íratkozás alkalmával születési bizonyítványt felmu-
tatni. Ez a bizonyítvány a rendőrség őrizetében ma-
radt, míg a lány a bordélyházban tartózkodott és
csak elutazásakor adták neki vissza.

1880 ban csak Brüsszelben 13 bűnvádi eljárás
indult meg kiskorú lányoknak bordélyházakba hur-
colása miatt és számuk a következő években csak
emelkedett. Minden szigor dacára is, a bordélyház-
tulajdonosok nem csináltak lelkiismereti kérdést ab-
ból, ha rajtakapták és megbüntették őket, sokkal
nagyobb hasznot húztak a gyermeklányok prostituá-
lásából, akik sokkal hajlíthatóbbak, vonzóbbak és
könnyebben elbolondíthatók voltak, mint a 21 éven
felüli lányok. Ennek következménye lett aztán a
nagy kereslet egészen fiatal gyermeklányok iránt.

Ebben a könyvben egyéb érdekes dolgot is
találunk a belgiumi prostitúcióra vonatkozólag, me-
lyek közül néhányat kronologikus sorrendben meg-
említünk:

1883. Kérik a nyilvános házak bezárását, mire
a képviselőház szigorú törvényt hoz a prostituál-
takra vonatkozólag.

1884. Ismét mozgalom indul a bordélyházak
beszüntetése mellett. Egy lüttichi ujság közli azon
bordélytulajdonosok neveit, akik gyermeklányokat
csaltak magukhoz, leittatták és azután kiszolgáltat-
ták őket vendégeiknek. Továbbá közlik, hogy anyák
csekélyiségekért eladják leányaik ártatlanságát.

1886. Nagy bűnper Gentben, ahol számtalan
gyermeket megbecstelenítettek. Több bordélytulajdo-
nosnőt és más személyeket elítéltek, és magas ál-
lásu személy öngyilkosságot követett el.

Mozaik

A szép, fekete szemű Kató grófnő ma este is
ott ült a bárban megszokott társaságával. Szerette
nézni az exentrikus táncokat, de még jobban a
táncosnőket.

A kristálypoharakban habzó pezsgőnél csak a
szeme csillogott jobban, mikor a parkettre perdült
Lola, az exentrikus tánc híres művésznője.

Az izgató zene, a táncosnő fiús teste felkorbá-
csolta érzékeit és megkivánta Lolát.

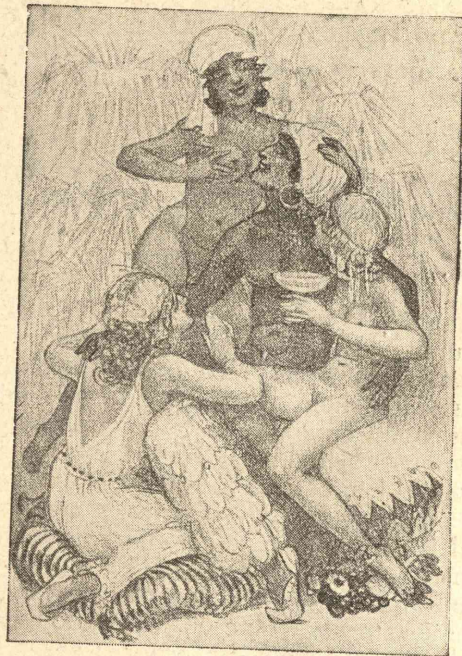
A férfiak, kívánságára, az asztalukhoz hívták.
Egy félóra múlva a két asszony angolosan
eltávozott.

...És mikor másnap a déli harangszó beáradt
a grófnő palotájának nyitott ablakán, a két asszony
egymást átölelve, kábult, mély álmodtak...

Fáradt volt a lélekzetük... sötét, mély karika
volt a szemük alatt...

Orosz fej

Szerkesztői üzenetek

Lenke. Több mint egy éve próbálkozok megismerkedni velem egy fiú. Az utcán kísér, telefonon felhív lakásomon, irodámban. Ez a nagy kitartás mégis csak gondolkodóba ejtett. Mit tegyek, hogy a társadalmi formák betartása mellett ismerkedhessem meg vele?

Válasz: A formák betartása kétségtelenül igen fontos, de nincsen szabály kivétel nélkül és a lényegét nem szabad a forma kedvéért feláldozni. A sors utjai kiszámíthatatlanok, lehet, hogy az Ön jövődöbeli házassága éppen így kezdődött. Az egy évnél hosszabb idő óta tartó kitartó vágyódás valóban olyan körülmény, melyet nem lehet lekicsinyelni. Minthogy már amugy is telefonbeszélgetési viszonyban állnak, megkérdezheti pontosan, hogy kicsoda, mi a foglalkozása és azután informálódhatik. Ha mindenben megfelelnek a kapott értesítések, akkor — ha nincsenek közs ismerősök, akik a bemutatást közvetíthetik — meghívhatja egy hétvégi kiránduló társaságba, a strandra, vagy más ilyen indifferens helyre.

Klára 26. Ideálom 35 éves, jól kereső orvos. Azt mondja, csak velem tudja elképzelni a családi életet. De mégsem vehet el feleségül, mert — amint mondja — édesanyjának megfogadta, hogy amíg életben van, nem nősül.

Válasz: Ez a levél a legnagyobb mértékben megdöbbenítő. Hiszen az anyák szívét úgy teremtette az Ur, hogy annak örüljenek, ha még életükben megölelhetik menyüket és gyönyörködhetnek unokáikban. Ha azonban ez a fogadalom mégis megtörtént volna, úgy a doktor ur súlyosan vétkezett, hogy ennek ellenére önnök komoly szándékkal udvarolt. Mert vagy felemelkedik arra az erkölcsi magaslatra, hogy édesanyjával is megérteti a fogadalom képtelenségét és visszakéri elhatározásának szabadságát vagy pedig semmi szín alatt nincsen joga ahhoz, hogy az ön életébe betörjön, nyugalmát felzavarja. Hiszen ez a házasság — a dolgok mai állása szerint — csak az orvos ur édesanyjának halála után jöhetne létre! És erre akarnak spekulálni? Nem érzik ennek a képtelenségét? Én csak egy tanácsot adhatok:

tüzzön ki egész rövid határidőt, mely alatt a doktor ur édesanyja vagy hozzájárul a házassághoz vagy pedig ön a leghatározottabb formában szakít.

Végbélrák. A bélcsatorna rákos megbetegedése különös fontossággal csak akkor bír, ha elsődlegesen betegedett meg. A bélhuzam bármely részén fejlődhetik rákos daganat, leggyakrabban azonban a végbélben keletkezik. Az elsődleges rákos daganat, hosszabb rövidebb fenállás után áttérjed a környező szövet, illetőleg szervekre, vagy pedig a nyirokárám útján a szervezet minden részében áttéti gócot hozhat létre s ha ezeket tudjuk, könnyen megérthetjük azokat a szövödményeket, melyek a végbélráknál keletkezhetnek. A végbélrákot aránylag könnyen felismerhetjük. Eleinte fájdalmakról panaszkodnak a betegek, melyeknek a székhelye a végbél, majd keresztáji fájdalmak lépnek fel, melyek mindkét alsó végtagra is kisugároznak. A végbélrák többnyire a bélfalon körkörösén terjed, csaknem gyűrűszerűleg, ezáltal a bél üregét szűkíti meg. Ennek következménye lesz, hogy a bél-sár, mely itt már rendszerint tömöttebb, nehezebben ürülhet ki, a rákos daganatra is nyomást gyakorol, ezáltal a különben magában véve is fájdalmas daganat érzékenysége fokozódik. A daganat növekedésével a fájdalmak nagyobbodnak, különösen ürhetetlennek lesznek székelésnél. A daganatokozta szűkület fölött a végbél a felsárpangás következtében mind jobban kitágul, a nyálkahártya hurutos lesz, bégázok fejlődnek bőségesen. Később a rákos daganat szétesik, a szűkület kisebb lesz, könnyebb lesz tehát az átjárhatósága, a székrekedés enged, vagy teljesen megszűnik, sőt néha hasmenés is állhat be. A rákos szövet szétesése következtében az átmaródott erekből kisebb-nagyobb vérzések is történnek, melyek a bélsárral ürülnek ki. A végbélrák áttérjedhet a szomszédos szervekre, így a hólyagra, nőknél a hüvely falára s szétesésük után állandó hólyag-végbél, vagy végbél-hüvelysipoly jöhet létre. A végbélrák okozta fájdalmakat

eleinte zsabákkal, a vérzéseket aranyos csomók vérzéseivel lehetne összetéveszteni. A végbél-tükörrel való vizsgálatnál azonban csakhamar előtűnnek az eleinte tömöttebb, később fekélyes-rákos göbök. A végbélrák kezelése sebészi. Ha elég korán operálják, az eredmény kedvező lehet. Ha a bántalom már előrehaladt, csak tünetileg kezelhető. Legfőbb gond ilyenkor a szenvedések enyhítése, fájdalomcsillapítókat kapnak a betegek, különösen székelés előtt. A végbél környékét tisztán kell tartani. Gyakori langyos ülőfürdők, gondot fordítani az étkezésre, könnyen emészthető ételeket enni.

Trombosis. (Vérrög. Sérülések esetén, szülés után, műtétek után a megnyílt vérerekben megalvad a vér, a keletkezett alvadék, vérrög elzárja az ereket s megszünteti a vérzést. Ha ilyen vérrög leválik, emboliának nevezzük és ha a véráram útján a tüdőbe, szívbe, agyba kerül, az illető egyén azonnali halálát, vagy legalább is súlyos megbetegedését okozhatja. Műtétek, szülés után szerencsére ritkán történik meg, de előfordul, hogy az illető még a harmadik héten is ilyen embolia következtében hirtelen meghal.

Sejti

Grün így szól Kohnhoz:

— Te, én azt hiszem, hogy a feleségem megcsal.

— Honnan gondolod?

— Nagyon erősen gyanakszom, mert már ötször történt meg velem, hogyha korábban megyek haza, a szobaajtót mindig zárva találom.

— Na hallod, ez még nem jelent semmit.

— Nem? Én pedig azt mondom, igen. Mert, mikor zörgök az ajtón, mindig valami suttogást hallok:

„Pá drágám, azt hiszem, hogy ez a vén majom urad jött haza.”

— Ahogy ő gondolja...

— Hallottad, hogy Blau ma reggel öt órakor meghalt?

— Na, ilyesmi velem nem történhetik meg, én reggel ötkor még aludni szoktam.

Káviár szeletek

A kitűnő üzletember legidősebb fia egy szép napon beállított az apjához és bánatosan így szólt:

— Apám, baj van. Viszonyom volt egy leánnyal és sajnos, nem maradt következmények nélkül. Mit tegyék?

— Hát kedves fiam, nekem is viszonyom van a te viszonyodtól, de azért ne busulj, — mondta az üzletember, kivett a kasszából egy csomó papírpénzt és átnyújtotta a fiának. — Ezt az ötezer leit add oda annak a nőnek és rendbe van a dolog.

Elmult három hét és ugyancsak úgy estefelé jön ám egyszer a másik fiu is.

— Apa, mit tegyék? Szerencsétlenné tettem egy tisztességes leányt.

— Nesze, vidd el ezt az ötezer leit annak a szegény teremtésnek és punktum, — mondta az apa.

Ilyen gavallérosan intézte el az öreg fiainak az ügyét.

Egy szép napon azonban az üzletember egyetlen, gyönyörű, tizenhét éves leánya csak térdreborul az apja előtt és felemelt karokkal, sírógörcsök között így könyörgött:

— Atyám, édes atyám... bocsáss meg... bocsáss meg... Dezső, az üveggyáros fia... anyának érzem magamat...

És az apa nyugodtan így felelt:

— Most legalább visszkapom a pénzemet.

A mennyasszony látogatóba megy a barátnőjéhez, aki éppen most esett tul a mézeshetek gyönyörtiségein. A kapuig a vőlegénye is elkíséri, de tovább nem juthat, mert a lány négy szemközt akar beszélni a barátnőjével. Sietve elbucszuk hát a fiutól, de hogy ne haragudjon, vigasztalásul visszaszól neki:

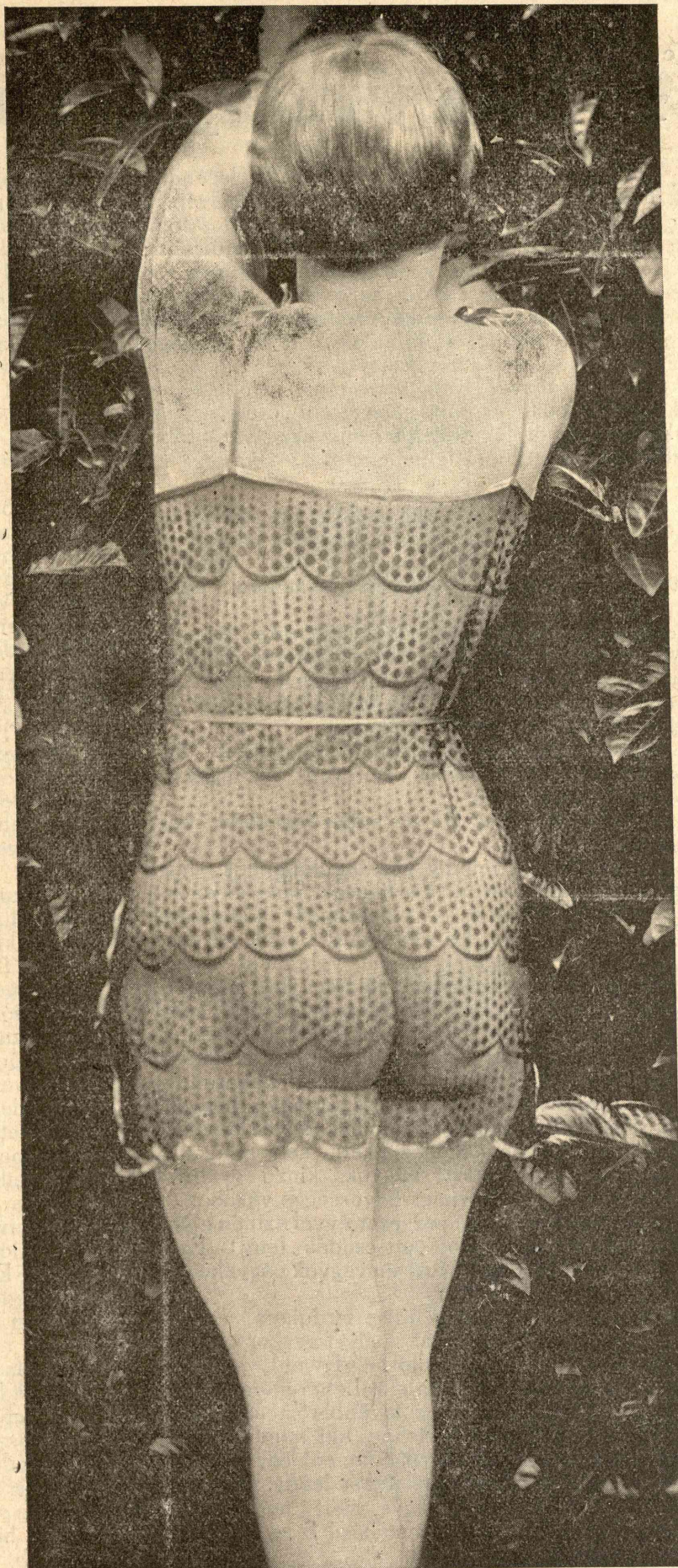
— Légy türelemmel, édesem, majd téged is felvilágosítunk.

— Az én papámnak sehogysem megy az üzlete — panaszkodik a kis Pali a barátjának. — Tegnap is hallottam, mikor a hálósobában a mama így sóhajtott fel:

— Ignác, neked már nem megy!

Mire a papa dühösen ezt felelte:

— Hogy nem megy, az még nem volna olyan nagy baj, de legalább szilárd volna.

Gerely E:

A baynapouri rabnő

Utban vagyok a Puránák hangulatos legendáinak hazájában, Krisna csodatetteinek színhelyén, a Trimurti misztikus világában, Visnu csodálatos földi tartományában, a Brahma vallás óriási területein; felkelések, kasztharcok, szenvedélyek, tigrisek és rabszolgaságban szeretkező tüzesvérű bayadérok birodalmában, ahol tüzes bágyadtsággal, fénytelen csendben öl a nappal és rémületes kéjjel harsogó muzsikával sorvaszt az éjszaka...

Ahol a szenvedélyek tengerébe, ámbrák és mákonyok szédítő illatába, kigyótestű csupasz lányok ölébe és őrlítő dallamu muzsika varázsába foszlik szét az európai fehér ember...

*

Együtt sétáltam a parkban Suratma maharadzával. A park végénél, magas kőkerítés mögött elzárt, zord épület terpeszkedett. A rádza tekintete óvatlan pillanatokban révetegen megpihent egyik vasrostélyos ablakán.

Hirtelen elhatározással ráléptem arra az ösvényre, mely az elzárt bejárhoz vezetett. Suratna csodálkozva tekintett rám. Nem tetszett neki, de szó nélkül követett. Szemeiben visszafojtott sötét indulatok és vad fények villogtak...

Bezárt nagy kapuhoz értünk. Megálltam. Suratma elébem állt, tekintetét mereven rámfüggesztette, majd megkérdezte:

— Barátom! Hisz Ön az indiai regékben, meg legendákban?

— A regéknek mindig van indulópontjuk, míg az indiai legendák olyan misztikusak, hogy én azokban nem kételkedhetem. — válaszoltam komolyan.

— Rendben van. Én elmondok Önnek egyet:

„Egyik ősi legendánk szerint, valamikor régen Krishna daliás ifju képében a földön járt. Minden leány azt hitte, hogy az ő kedvéért szállt le a magas Ismeretlenségből. Lelkük teljes hódolatát, testük minden fenséges érzését és minden földi gyarlóságát felkinálták neki. Ahol járt, mindenütt lebecsültak előtte. S Ő mindenkié lett... A pásztorkislányé, hegyek tetején, friss illatos fűvön. Uralkodók kényes lányaié, nehéz damasztfüggönyökkel eltakart, selyemhuzatu ágyakon... Minden emésztő vágyuk, kinzó gyötrelmük földi gyönyörre, tulvilági üdvösséggé változott.”

Ez a rege. És most, pár ezer évvel azután előttem is megjelent egy hasonlóan csodás lény: Egy fehér testű női Krishna! Most én vagyok vágyakozó, gyötrődő gopi...

Mint férfi és fejedelem feléje fordultam mindazzal a szeretettel és vággyal, amivel egykor a pásztorkislányok a másik felé fordultak a Hymalaya fensíkjaiban... De én mit se értem el... Leborultam előtte, de nem emelt magához, s én tovább reménykedem hiába. Ez nem a jóságos Krishna, aki minden kétségbeesettnek boldogságot nyújt, hanem egy konok asszonyi teremtés, egy európai fehér leány, aki nem akar mindenkié lenni csak egyé, mert nem istenség, hanem gyarló asszonyi teremtés! S az az egy, akié lehetne, nem én vagyok!

Igy végződik a legenda kedves barátom.

Ekkor mint egy láthatatlan pont a beszéd vé-

gére, a kapu tulsó oldalához nekivetődött valami, utána tompa zaj, karmolászás, ideges elnyomott morgás hallatszott.

Megdöbbenve bámultam a radzsára:

Mi ez?

Joviálisan mosolygott: — Dzsayna nyugtalan...

Idegent érez l...

— Dzsajna?

— Igen, így hívják. Bengáli királytigris...

— Ah! Tigris? Suratma, hűtlen asszonyt őriztet?

— Miért indul fel ennyire minden indok nélkül barátom? — kérdezte tőlem sötéten.

— Mert európai nőt tart fogva! Kényszerrel akarja szerelemre bírni!

— Ki beszél itt kényszerről? Barátom, Ön téved. Nekem odaát sok kincsem van. Olyan is, ami szerencsét hoz, amíg birtokomban van. Van egy fethisem is: egy foglalat nélküli drágakő, melynek csillogásából Vishnu alkotó ereje tüzel felém bódítóan és Shiva emésztő halódása! Őriznem kell... A gyógyító tündérfény másfelé nem sugározhat. A tigris jó őrző, nem lehet megvesztegetni sem perzselő csókokkal, sem csengő guineákkal...

—

Hasszán, egy óriási bronzbőrű parsi legény, a tigris gondozója megszólított egy este, amikor a függőkerből tekintetem az elzárt épület körül merengelt,

— Sahib! India minden tárgya arra figyelmezteti az idegeneket, hogy nem jó hindu titkokat fűrkészni:

Bosszusan fordultam arra, de az állatszelidítő gyorsan eltűnt, mert az udvaron megjelent a rádza magas alakja.

Miért figyelmeztet ez, ha fél a rádzsától?

Egy másik este ismét megszólított:

— Mióta a fejedelem Európából visszatért állandó visszavonultságban él. Környezetéből elűzött minden szórakoztatót, minden élvezet elől elzárkózott és udvarából száműzött minden gyönyört és örömet. Bayadérjait, kóklereit is elkergette. Most mindenütt érthetetlen siri csönd honol. Egy foglya van, akinek ő maga a rabja. Egy fehér nő, kit a rayah kimondhatatlanul szeret, de az tudni sem akar róla. Nem akarja viszontszeretni, nem tudja meghallgatni. A rayah szívében még mindig él a remény, mint egy haldoklóban az élet, hogy egyszer mégis szeretni fogja. Ezért nem engedi szabadon. Örökké maga mellett akarja tudni!

Fülelni kezdtem. Mire akar ez kilyukadni? Mert, hogy nem a rádza megbizásából beszél, abban már bizonyos voltam.

— Két három hónapi magány után egész sereg bayadért, fehér és színes lányokat rendel magához... Néprajzi nászéjszakákat és rekonstruált ókori tobzódásokat rendez... A mulatás, dorbézolás, az elbűvölő bajadértáncok, meztelen élőképek, vonagló kéjhajhászás s a napi nyolc tíz ölelkezés ugyanannyiféle nővel csak hiu felejtetői a lelki szenvedéseknek! Minél hiubb, minél csapongóbb a felejtés módja, annál keservesebb az el, nem tompítható fájdalom...

Elhallgatott, eltűnt nyomtalanul. Beszéde annyi-

ra elbűvölt, hogy meredten utána bámultam. Nem tudtam megérteni, hogy egy egyszerű tigrisgondozó, hogy lehet egyben keleti bölcs is?

— Nagyon mélyen elgondolkozik barátom...

A rádza állt mellettem. Ugyanolyan nesztelenül jött, mint ahogy a szolgálja eltűnt.

— Barátom, én Önnek egy eredeti kedves meglepetést tartogatok. Tudja házámnál az a szokás, hogy kedves vendégeimnek mindig küldök hálósobájukba egy kitanított, fiatal, szűz bayadért. Az Ön részére már napok óta konzerválódik egy, de még nem tökéletes. Ne lepődjön meg, ha egyik este belopózik hálótermébe. Good night!

Ő is eltűnt. Már az idegeimre mentek ezek a nesztelen és titokzatos jövés-menések. Dühösen beinentem és lefeküdtem. Sokáig nem tudtam lehunyni szemeimet, hogy milyen bayadért küld hozzám, és mit fog az nálam csinálni? Mert már minden egzotikumon átestem és nem hittem, hogy ez olyan nagyon ismeretlen dolgokat fedjen fel nekem.

Megszokott helyemen ismét meglepett Hasszan. Ugylátszik valami titkos rejteken férkőzik lakosztályomhoz:

— Sahib! A rayah nem tudja önszántából magáévá tenni a fehér rabszolganőt! Hol korbáccsal veri ájulásig és akkor ráveti magát mint egy hyéna, vagy az ágy széléhez kötözteti és úgy teszi magáévá! Most már a nő is kezdi tűrni, hogy ne essék nagyobb bántódása. Nem tiltakozik, nem véd kezik hanem undorral vegyes érzéketlenséggel fekszik, mint egy kobrakigyó a megfojtott tigris mellett... Ez aztán még jobban felingerli... Várj Sahib! Maradj nyugton... A legtöbbször ezért altatót, ópiumot vagy mást kever ételeibe és mikor magánkívül van, vagy álomba merül, akkor tetszése szerint bántja el vele... És a nő reggel borzadva ébred fel a vandál ölelkezés tudatára és ócsmányságra...

Lélegzetem elfulladt ennyi rémség hallatára. Nem tudtam kire haragudjak: a rádzsára, vagy az elbeszélőre? De ez már ott se volt. Helyette az elzárt épület felől alig hallhatóan édesbus, vágyakozó szeráj dal szállt felém...

Mit tegyek? Hogy tegyek valamit a szegény fogoly érdekében? Hiszen élete így pokolian borzalmas lehet, ahogy Hasszan leírta! Nem tudtam semmi okosat kitalálni, lefeküdtem a hálósobám heverőjére, lecsavarlam az égőt. Csak a hold süttött be a fényűzően berendezett terembe.

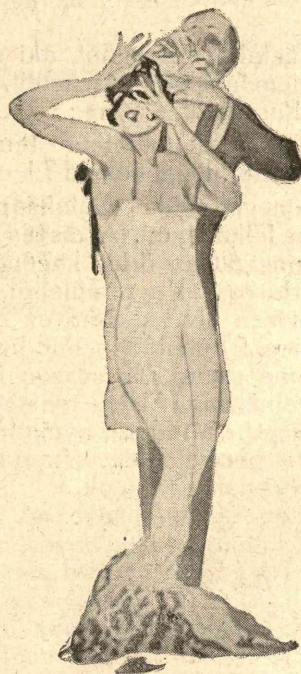
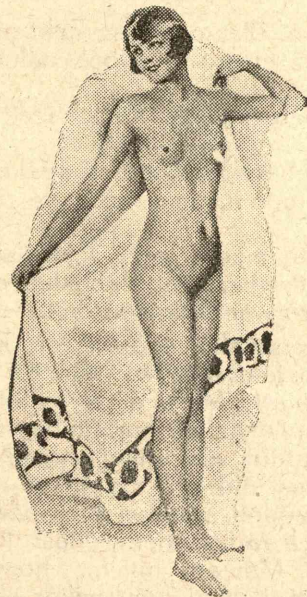
Késő éjjel volt és még mindig nem tudtam elaludni. Gondolkoztam. Ki lehet az a szegény fogolynő? Honnan, mikép került ide? Milyen, hogy néz ki, mi a neve? Miért nem unta meg már a rádza hiába való és borzalmas szenvedélyét? Miért sorvasztja el céltalanul? Hiszen sokkal több élvezete lenne a legutolsó kasztjabeli benszülött leánynak az ölelésében is, mint ebben a kényszerített szerelemben! Merengve bámultam kifelé az ablakon.

Halkan, mint vadászó pumamacska osont heverőm mellé egy nyulánk árny. Furcsa. Meg se borzadtam, hogy eselleg rosszban is törheti a fejét. Vékony lepelbe burkolt meztelen nő volt. A nekem ígért bayadér! Felkuszott lábaimhoz, közéjük fonódott, beléjük bogozódott, közéjük csavarodott, majd testem köré tekergőzött mint egy illatos, sikos, virágzó folyondár és szenvedélyes susogással lehelle bele a számba:

— Sahib! Őrizkedj a baynapouri rádza fehér foglyától!

Nem felelhettem. Vonagló, mardosó csókok özöne ömlött számra és még jobban belefalonodtam a folyondárszerű nő indáiba: karjai közé, ahol két rózsza gömbölyödött, lábai közé, ahonnan az egész növény vonaglása terjedt minden tagjába...

Azt hittem, hogy démon, hogy kéjnő, hogy rafinált módszerekkel fog a beteljesülés előtt megkínózni. De nem! Érintetlen volt! Betanították min-

den mozdulatra mint egy gyermeket és amikor az ismeretlen tüztől magától áthevült, határozatlanul vergődött karjaim között. Nekem kellett teljes és gyors működésbe lépni. Betanult fürge mozgásai lomha ernyedtséggé, majd tapadó erővé változtak, végül ugyanugy megdöbbsent, sóhajtott, jajgatott mint akármelyik európai leány.

Eredeti vendégmarasztaló keleti szokás!

Arra ébredtem fel, hogy a leány megmozdult mellettem és ruganyosan leszállt a heverőről.

Ujabb betanult tánchoz és játékhöz akart hozzáfogni.

Leintettem. Megmondtam neki, énekelje el azt a dalt, amit az elzárt épületből hallottam már többször.

Fürkészően megállt. Rám nézett felvillanó szemekkel.

— A rab bayadér szerelmi epekedését?

— Nem tudom, hogy az e, de ha az, akkor énekelj azt!

Beburkolta magát egy sötét selyemtakaróba, leült eléem keresztberakott lábakkal a parkettra és monoton hangon énekelni kezdett.

Három versszakot énekelt el kellemes mély hangján, aztán felugrott, heverőm elé térdelt, karjait szélesen kitérte felém és a nyitott ablak felé. Be sem fejezhette dallát, karjaimba szorítottam és őrült vággyal furtuk magunkat egymásba, irtózatossullyal a delejes föld felé. És mikor már majdnem minden befejeződött, hirtelen kicsapódott az ajtó és berontott rajta a rádza négy óriási kurddal! Hozzánk rohantak. Már azt hittem, hogy legkéjesebb perceimben kirántják alólam, mikor egyikük elvigyorozott, hátrament a vonagló ajku rádzsához. Meghajolt előtte:

— Nem Marana az, hanem Savitri a bayadér a suavi erdőből..

Suratma meglepetve intett nekik, hogy távozhatnak.

Ovatosan betakartam a nőt, aki most már úgy éreztem, hogy nem a kéjtől reszketett. Suratma heverőmhöz jött. Ráordított a nőre:

— Nem megmondtam mikor tanítottak, hogy ezt a dalt nem szabad énekelned?!

Tekintete megenyhült. Gálánsan mosolygott, majd irtózatossan felkacagott. A diszes teremben borzalmasan viszhangzott az őrült kacagás. A leány szinte belém furta magát a rémülettől.

— Már teljesen elvesztettem az eszemet! Mindenütt őt képzelem! Füleimben mindig az ő hangjának bus dallama cseng. Bocsásson meg kérem és legyen irántam elnézéssel. Nem tehetek róla, elvesztettem önuralmam. Minden nyugalamtól megfosztottak azok a perzselő, de számomra mégis hideg szemek, varázslatos hangok...

Megfordult és délcegen távozott.

A bayadér kitakaródzott, hevesen átkarolt.

— Sahib! Nem mondtam el az utolsó versszakot!

— Elég volt belőle. Nem kérek többet!

— Sahib! Hallgass meg: A végén a nő nem bírta el a fogságot, leugrott a klastrom faláról! Mentsél meg! Első virágzásom a tiéd volt! Segíts!

Olyan szenvedéllyel és kétségbeeséssel kérlett, ölelt és könyörgött, hogy körmei a bőröm alá ha-

toltak. Megdöbbsenve emelkedtem fel.

— Távozzunk innen my dear! — mondta most kitünő angolsággal. — Szökjünk innen azonnal!

Szabadkoztam. Nem akartam. Csak nem örültem meg, éjnek idején kiszökjek egy bayadérrel a fejedelmi palotából!

Ujból könyörgött. Imádottjának, mindenének nevezett. Sötét fekete takarót borított fejére, végül felcsavarta a villanyt.

Megdöbbsentem!

Szende arcu, szőke fej, ártatlan, bágyadt kék szemek tekintettek rám könyörgőn. Kitakarta gyönyörű testét, mely vakító fehérén villogott, ivelt szép combjai szemérmesen szorultak egybe...

— Egy fehér nő! — kiáltottam elszörnyedve.

— Igen uram, az vagyok. Mary Anna a baynapouri rádza foglya!

Most már én siettem. Hamar összekapkodtunk pár ruhaneműt. Az oldalajtónál legnagyobb meglepetésemre Hassan állott, majd hozzánk csatlakozott egy remegő kis benszülött leány.

Még azon éjjelen a srinagari angol konzulátusra szöktünk, innen repülőgépen tovább Kabul felé.

Megmenekültünk.

Utközben megtudtam mindent.

Már régóta készül Mary Anna szökésre, de nem került oda fehér ember. Engem mikor oda kerültem nem ismertek, nem tudták, hogy számíthatnak-e rám?

Ekkor jött közbe a rádza parancsa, mely beszólította Savitrit, hogy betanulja az erotikus mozgásokat, amelyekkel engem boldogítsa. Ez a bayadér Hassan menyasszonya volt!

Hassan, hogy menyasszonyát megmentse tőlem, kitervelte az egész szökést. Ezért bősztett fel a rádza ellen. Időközben a rabnő végső kétségbeesésében elszánta magát mindenre. Megtanulta a bayadértól a mozgásokat, a szerelmi művészetet, idegenül, tisztán... És mikor az idő elérkezett, ő jött el a titkos utakon hozzám a bayadér helyett. Hassan ezért végtelenül hálás volt Mary Annának is és nekem is, és megszerezte mindannyiunk boldogságát.

Ilyen kalandos, égető és perzselő lehet egy trópusi éjszaka.

Tavaszi partnert keres, intelligens uriember személyében csinos és fess, fiatal urinő. Részletes levelek Vanda N. Timișoara, Fabrica, Oficiul Postal No. 7. címre, post restante küldendők.

Tetszik önnek e lap?

Ugy vegye meg annak minden számát!
Mivel lapunk tartalma nemcsak szórakoztató,
hanem oktató is..

Férfi gyengeségnél

jelentkező zavarok (a penis merev-
lensége!) ellen azonnali segítség —
orvosság nélkül, egy szenzációs gummi készülékkel, mely meghagyja a himesszót a maga meztelenségében és jelen-
létét észre sem vesszük. Kimerítő és rajzokkal felszerelt szakorvosi ismertetőt 30 lei román vagy bármely más
állam ilyen értékű postabélyeg ellenében azonnal és diszkrétan küld: **Gummi Export Budapest** Nép-
színház-u. 13/I. Ezen cikk szállítása nem esik vámolás alá és ellenértéke minden államban megjelölt helyen fizethető.
Gyártunk: Arcrácokat eltüntető egész és fél gummi maszkokat, mű melleket, férfi-műtagot és minden létező különlegességet

WALTRICH

női és férfi fodrász

Timisoara, Gyárváros, Fő-ucca,
Kossuth tér 1. sz.

Speciális, tartós hullámosítás,
hajfestés, vízhullám stb. (39)
Modern kozmetikai intézet, szépség-
ápolás

Tyúkszemvágásra, szakember kezelése
mellett külön osztály.

Elegáns tavaszi és
nyári divatcipők:

RÁCZ ANDRÁSNAI

Timisoara, I. Hunyadi ucca 10

Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.

Timisoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

Parfumeria Kertész Lajos

Timisoara, Gyárvá-
ros, Fő u. 31.

Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere
cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása. (34)

MAJTHÉNYI KÁROLY

vízvezeték, villany- és
csatornázás szerelő

Telefon 11-29

Timisoara, III. Doja u. 6

Telefon 11-29

Elvállal vízvezeték, csatornázás és villanyszerelés, házitelefonszerelést és gáz-
kályhajavítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Link Gyula

fogászati műterme

Timisoara, Szt. György tér

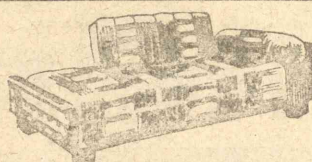
Arany Szarvas épület (28)

Müller

a legszebben tisztít, fest, vasal

Timisoara, Gyárváros

Ha modern bútort akar vásárolni

tekintse meg

Podraczky Ferenc bútorgyártó

Coronini tér 20. Gyárváros

Alkalmi

ajándékokat

legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumoniu

órás és ékszerész

Timisoara IV. Str. Iancu

Vacarescu 25 (Bergasse.)

„GUMMOZIT“

Grafikai műintézet és bélyegzőgyár

Olcsón és gyorsan készít nyomtatványt és bélyegzőt

Timisoara, Piața Sf. Gheorghe 4

Dauerwellen

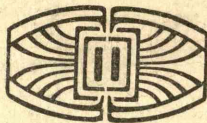
világhírű Vella géppel, tartós ondolás. — Nem göndör,
hanem hullámos. — Leszállított árak mellett garanciával
szalonjában, Timisoara, IV. Kossuth Lajos u. 6.

Várőri

Tipografia „Union“, Lugoj, Str. Bisericii 16

Külföldi képviselet!

Előkelő régi külföldi Könyv- és Lapkiadóvállalat, mely Európaszerte bír képviselletekkel, átadná vezérképviseletét egész **Magyarország** és **Ausztria** részére, agilis, komoly reprezentáló személynek. Ha nem szakmabeli, kioktatjuk és megfelelő direktívákkal látjuk el. Munkabíró nyugdíjasoknak, leépített köz- és magántisztviselőknek igen alkalmas elhelyezkedési lehetőséget garantál. Több éves szerződés mellett, állandó és nyugodt megélhetés biztosítva. A képviselet átvételéhez 1500 Pengő illetve 2000 Schilling készpénzavadék megkívántatik. Részletes leveleket „Állandó megélhetés” jelige alatt e lap kiadóhivatala továbbít.

Ausländische Vertretung!

Vornehmes, altes, ausländisches Buch- und Zeitungsverlagsunternehmen, welches überall in Europa vertreten ist, möchte die Generalvertretung für ganz **Ungarn** und **Österreich** einer agilen, ernsten und repräsentierenden Person übergeben. Wenn er kein Fachmann ist, so bilden wir ihm aus und versehen ihm mit den nötigen Direktiven. Für Arbeitsfähigen Pensionisten, abgebauten öffentlichen und Privatbeamten garantiert es eine sehr geeignete Platzierungsmöglichkeit. Nebst mehrjährigem Kontrakt, ein ständiges, ruhiges Leben gesichert. Zur Übernahme der Vertretung ist 1500 Pengő, resp. 2000 Schilling Baargeldkaution notwendig. Ausführliche Briefe unter „Ständige Existenz“ sind an die Administration dieses Blattes zu richten.